

A búgó villamosok Mese felnőtteknek

A remizben mindig sok villamos álldogált. Várták, hogy sorra kerüljenek, és beállhassanak a forgalomba, de egyelőre csak csendesen sorakoztak. A számokon túl persze mindegyiknek volt valami neve, melyeket bizony- csak ők tudtak.

De mindennapjaikat megzavarta az az új villamos, melyet Németországból hoztak.

- Hát te, honnét jöttél? - kérdezték tőle kíváncsian.

- Ich verstehe kein Ungarisch...

- Szerintem nem érti amit mondunk neki! - mondta Karcsi, az egyik villamos.

Erre megszólalt Sárika, a másik villamos: - Próbáljunk meg szótagolni!

- Én – mondta Sárika – Sárika vagyok. És te? - kérdezte.

- Ich bin Peter. - mondta a német villamos.

- Ezek szerint nem is olyan buta mint gondoltam! - lelkesedett Károly.- Nézzétek, milyen újnak tűnik, és sokkal modernebb mint mi!

Aztán a többi villamos is bemutatkozott. Így múltatták az időt, egymás közt beszélgetve. Mert a villamosoknak is vannak érzéseik, mint az embereknek.

Közeledett a nap, amikor Péter, az új villamos is utazhatott. Ráakasztották hát a 4-es táblát.

Nagyon örült neki, mert együtt lehetett a 6-os villamossal, akit történetesen Gabinak hívtak. No, Gabriella is vonzódhatott Péterhez, ezt látni lehetett, mert a szokásos beszélgetnékje kissé elapadt. Gabi kicsit régebbi típus volt, mint a többi. Eleinte csak zúgott, és halkán búgott, aztán ez a búgás erősebbé vált. Az emberek akik rajta utaztak, tulajdonképpen észre sem vették, csak a vezető gyanakodott arra, hogy valami baj lehet.

Mikor befejeződött a műszak, jelentette a problémát a szerelőknek, és a főnökének.

Azok pedig így feleltek:

- Hát hiába, ez a villamos műemlék. A műemléket védeni kell... de ha más problémája is van, hát... ki kell vonni a forgalomból.

Ám Péter is hallotta ezt a beszélgetést. És mivel nem akart Gabitól elválni, hát ő is búgó hangot produkált. A szerelmes villamosok bizony így beszélgettek egymással. A többi villamos pedig szolidaritásból szintén búgni kezdett. Így másnap sok ilyen hanggal találkoztak a vezetőik, és az utasok közül is sokan hallhatták ezt a hangot, mert egyre hangosabbá vált.

- De hiszen ez általános probléma, és úgy látszik, nem egyedül a 6-os villamosnak van ilyen gondja! Nem is lehet nagy a baj mert a motorban és a szerkezetükben semmi hiba nincsen!-mondogatták aztán az alkalmazottak.

Ezután, a búgó villamosok szépen bejárták Budapest utcáit, és az emberek is lassan hozzá szoktak a búgó hangokhoz. Beköszöntött a tavasz. A nap egyre vidámabban árasztotta feléjük sugarait, a virágok illatozni kezdtek, és a kis énekes madarak olyan dallamot fütyültek, ahogy az ágakon ugráltak, aminek mindenki örült. Beköszöntött az április. És már nemcsak a villamosok búgtak az utcákon, búgtak a pillangók, a virágok, és talán még a felhők is. Búgott a nap, mikor delelőre hágott, és az ég is. Így jött el végül a nyár, és a villamosok vidáman dolgoztak tovább. Az emberek pedig már ügyet se vetettek a villamosok búgására.